

جمشید امینی

هنرمند فارسی

فریدون تیمائی
موزه‌دار موزه هنرهای ملی

قالی توأم پکاربرده میشدۀ است .
جمشید امینی در سال ۱۲۸۲ شمسی در ۷۰ کیلومتری
تهران در ناحیه‌ای بنام فشنگ پا بعرصه وجود نهاد . در دو سالگی
مادرش را ازدست داد .

در شش سالگی پدرش اورا بمدرسه فرستاد . مکتبی بود
که کار گاه قالی بافی هم داشت و در آن زمان تعلیم به خردسالان
معمول بوده است . روح ظرف و احساس لطیف جمشید موجب
گردید که او از دوران طفویلت با این هنر باستانی آشنا شود .
در آنوقتها همانطور که او از نقش‌های قالی لذت میرد
همه چیز برایش زیبا و دوست‌داشتی بود . وی در ضمن تحصیل ،
اطلاعاتی نیز از بافت قالی و شیوه رنگ‌آمیزی آن دریافت
می‌نمود و در این کار بقدری ذوق و شوق ابراز میداشت که مورد
توجه یکی از استادان وقت میرزا علیخان محمودی قرار گرفت .
میرزا علیخان که از شاگردان بالارزش کمال‌المulk بود بیش از

۱ - روبنس نقاش بزرگ قرن ۱۷ اروپا زادگاهش در کشور بلژیک بود اورا خداوند رنگ میدانند او پس از اینکه در نقاشی شهرت خاصی پیدا کرد برای مطالعات بروم سفر می‌کند او از طرف حکومت بلژیک نیز مأموریت یافت بعنوان سفیر فوق العاده به اسپانیا و انگلستان برای عقد بیانی مسافرت نماید . واو بود که بخواهش ملکه فرانسه قسمتی ازستف کاخ لوور را با نقشه‌ای زیبا مزین نمود ، بهترین تابلوی مذهبی او ، تابلوی معروف پایین آوردن سیح از چلپیاست . واندیک : شاگرد روبنس بود او از بلژیک به انگلستان سفر می‌کند و از عیان و سلاطین انگلستان بر تراهایی تهیه مینماید که بسیار معروفند .

آیا قبول دارید که روبنس^۱ (Rubens) و واندیک (Van Dyck) از نقاشان معروف قرن ۱۷ اروپا قالی ایرانی داشتند و بارها در پرده نقاشی از نقش‌های زیبای آن استفاده می‌کردند ؟

آیا واقع هستید که جمع آوری قالی ایران از زمان هانری هشتم در اروپا معمول بوده است . دوک بوکینگهام فرادرادی را معوق گذاشت تایک قطعه قالی ایرانی که خواستار آن شده بود بدست آورد ؟

آیا باور دارید که فرش بهار کسری در دوره ساسانیان که قسمتی از خزان سلطنتی محسوب می‌شده و بواسیله تازیان قطعه قطعه گشته ، از دهها میلیون دلار بیشتر می‌ارزیده است ؟

آیا میدانید که در تالارهای کاخ سلطنتی کوروش بزرگ فرش‌های گرانبهای بابلی گسترده بود و در طی چندین قرن سرمشق هرمندان و طراحان بزرگ قرار گرفته است ؟ اینها را میتوان از قطعات مکشوفه فرش مربوط به دوره هخامنشی که بواسیله باستان‌شناسان شوروی کشف گردیده است و در موزه ارمیتاژ لنینگراد محفوظ میباشد بوضوح دریافت . واژه‌றی عالیترین نمونه‌هایی از فرش که مربوط به عهد صفویه میباشد مثل قالی طرح ترجی معروف به «قالی اردبیل» و قالی لهستانی و قالی چلسی که میتوان آنها در موزه ویکتوریا و آلبرت مشاهده کرد . اینها و صدھا مطالع دیگری که در کتابها و نشریه‌های گوناگون راجع به قالیهای ایران بحث و تحلیل گردیده است ، سرانجام این حقیقت بارز را بما شناسانده که پدران ما مختصر فن قالی بافی بوده‌اند . برای همینست که همیشه نام ایران بالفظ

(شکل ۱) چهره رضاشاه کبیر
در قالی (گوبلن)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

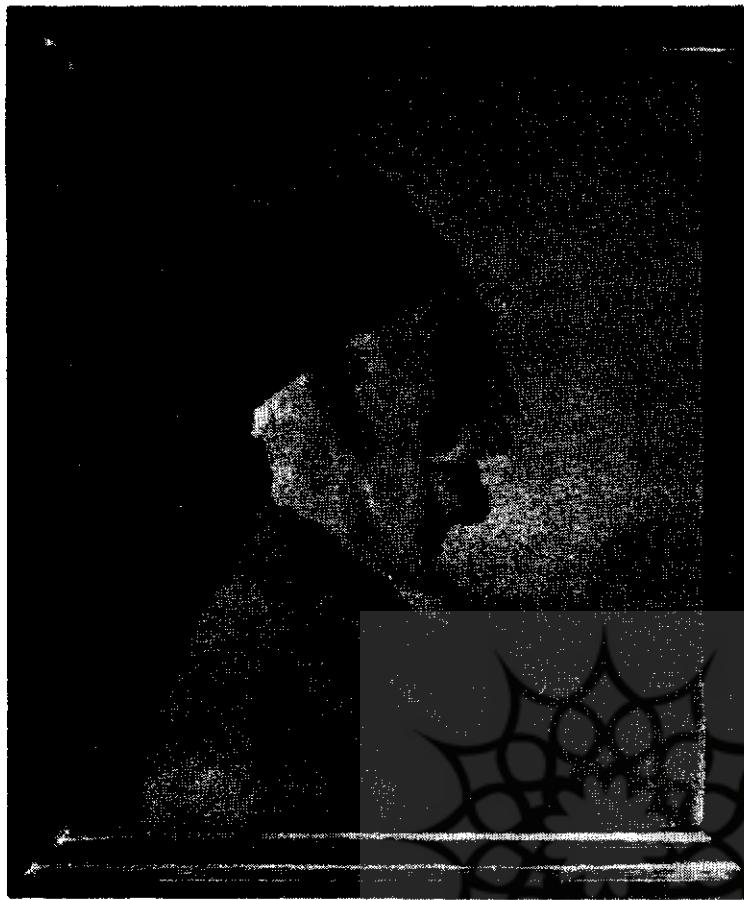
و میرزا علیخان محمودی که همه تحت تعلیم استاد کمال‌الملک بودند می‌گذرانید. جمشید در ابتدای کار می‌بایست ازابتکار و اطلاعات استادان مربوطه در همه فنون، بخصوص در طرح ریزی و شیوه رنگ آمیزی تجربه اندوزد. چون، عقیده استاد کمال‌الملک براین بود که هر هنرجو قبل از آشنایی با هنر اختصاصی خود، ابزار او لیهاش باید قلم و بوم تابلو باشد. امتیازی که او در سال ۱۳۰۱ بدست آورد، تعلیم دادن به هنرجویان جدیدالورود بود.

در سال ۱۳۰۷ امینی با خذ دیپلم عالی در رشته اختصاصی خود، گوبلن‌بافی نایل آمد. وی ضمن تکمیل اطلاعات فنی در این رشته از هنر، آثاری نیز زیر نظر مستقیم کمال‌الملک بوجود آورد که بسیار جالب است. در حقیقت باید گفت که او تنها شاگردی محسوب می‌شد که استاد میتوانست از پنجه هنرمندش

هر کسی در احوال درونی جمشید تجسس و کنجکاوی مینمود و سرانجام باین نتیجه رسید که باید این همه ذوق و شوق در مسیری صحیح رهبری گردد.

پس از اتمام تحصیلات مقدماتی در سال ۱۲۹۸ شمسی آقای جمشید امینی بر اهتمامی میرزا علیخان بمدرسه کمال‌الملک قدم نهاد و به استاد کمال‌الملک معرفی شد. کمال‌الملک آزمایش کوتاهی از اوی عمل آورد و او را در کارگاهش پذیرفت و به آینده‌اش امیدوار ساخت.

کارگاهی که در آن بکار اشتغال داشت مملو از صمیمیت و فعالیت بود. اوقات کارش در آن هنر کده ۶ روز در هفته بوده که ۴ روز آن صرف گوبلن‌بافی (قالی صورت‌دار) می‌شد و بقیه را بطرح ریزی و نقاشی زیر نظر استادان فن از جمله اسماعیل آشتیانی، علی‌محمد حیدریان، ابوالحسن خان صدیقی

(شکل ۲) چهره کمال الملک
در قالی

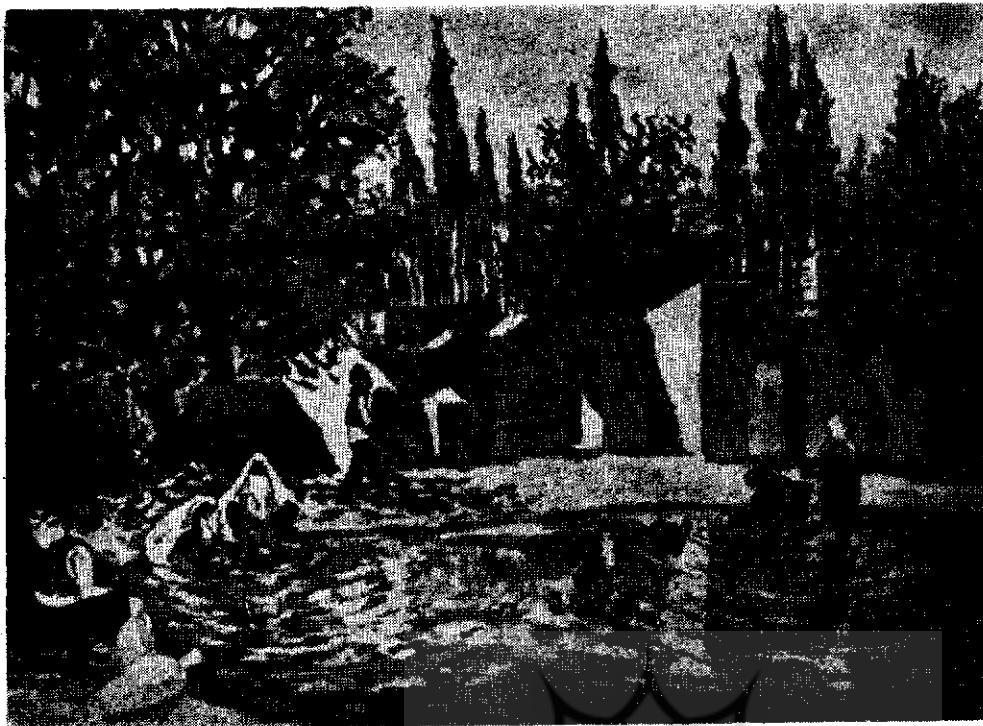
فرشهای تصویری بیافند، بطوریکه با بهترین کارهای استادان چینی و اروپایی دوره گوتیک برابری کند. موضوع را از روی پرده‌های مینیاتوری که برای زینت دیوار کاخها بافته شده میتوان دریافت.

معمولًاً قالیهای ایران با نقشهای تربینی گل و برگ هزین میشود. اگر گاهی خواسته‌اند در روی آن چهره انسانی را نشان بدهند به علل فنی ناچار بوده‌اند که آن چهره را بصورت خاص درآورده‌اند، بطوریکه چهره‌های گرد بصورت مربع مستطیل درآمده و اشکال بشیوه نقاشی جدید شباهت پیدا میکرده است. جمشید امینی در ایران نخستین هنرمندی است که چهره انسانی را مانند یک پرده نقاشی با تمام سایه و روش‌ها و دیگر فنون مربوط به شیوه رنگ آمیزی، بدون برخورد به مشکلات فنی در ۳۰ سال قبل روی قالی آورده است. از سال ۱۳۱۲ جمشید امینی بمدت دو سال برای تهیه چهره رضاشاه فقید در قالی (شکل ۱) رحمت کشید و سرانجام موفق شد اثری جاویدان از خود باقی بگذارد که با آنکه سی سال است از بافت آن می‌گذرد کوچکترین تغییر و پریدگی رنگ در کرک آن بوجود نیامده است. در کرک آن متجاوز از چهار هزار نوع

در متجلى ساختن آثاری که مورد علاقه‌اش بود استفاده کند. سرانجام در سال ۱۳۱۸ باخذ درجه لیسانس هنرهای زیبا نایل آمد. امینی آثار دیگری هم در خارج از محوطه تدریس بوجود آورد که بعضی از آنها به پیشگاه شاهنشاه فقید تقدیم گردید و مورد تقدیر والطاف شاهانه قرار گرفت. در سال ۱۳۲۴ در مناسبت تشریف فرمائی اعلیحضرت همایونی به موزه هنرهای ملی و مشاهده‌ی چهره شاهنشاه فقید در قالی، بار دیگر مورد تشویق و تقدیر شاهانه قرار گرفت.

آثار امینی در سال ۱۳۳۷ با نضمam اشیاء هنری دیگر به نمایشگاه جهانی سال ۱۹۵۸ بروکسل ارسال شد و باخذ مدال افتخار و دیبلم (Grand Prix) گردید. امینی از آن بعد به تعلیم و پژوهش هنر جویان هنرستانهای هنرهای زیبای کشور اشتغال ورزید. و در مهرماه سال ۱۳۳۷ بازنشسته شد و در این مدت ۲۰ اثر ارزشمند از چهره‌ی شخصیت‌های بزرگ تا مناظر دورست طبیعت از خود بیادگار گذارد و هم‌اکنون نمونه‌هایی چند از آنها در موزه هنرهای ملی موجود است.

(شکل ۱) - چهره رضاشاه کبیر در قالی (گوبلن) بافند گان کاشان برای نخستین بار ثابت کرده‌اند که میتوانند

(شکل ۳)

از رنگهای ترکیب یافته نباتی استفاده گردیده است . اندازه این قالی (گوبلن) ۵۱×۶۲ سانتیمتر می باشد و در هر گره آن هفتاد رگ وجود دارد . این اثر ارزنده هم اکنون در موزه هنرهای ملی موجود است .

چهره کمال‌الملک در قالی (شکل ۲) . باینکه هنرمند در بافت این قالی ویرای بوجود آورین این چهره ، نهایت کوشش را بکار برده است ، ولی باید گفت که در باب مقایسه با گوبلن (رضاشاه کبیر) ، از نظر بافت و ارزش هنری در مقام دوم قراردارد . این چهره در سال ۱۳۳۰ در مدت ۶ ماه با تمام رسیده است .

اندازه آن ۴۵×۳۸ سانتیمتر میباشد و در هر گره آن ۴۵ رگ وجود دارد .
دو گوبلن زیر که در موزه هنرهای ملی وجود دارد هر دو زیر نظر استاد امینی یافته شده است :
۱ - گوبلن « منظره » بوسیله حسن امینی در سال ۱۳۲۳ یافته شد .

اندازه آن ۴۷×۶۳ سانتیمتر میباشد و در هر گره آن ۴۵ رگ وجود دارد (شکل ۳) .

۲ - گوبلن « مرغ پا پسته » کار یکی از شاگردان با ذوق امینی زیر نظر او یافته شده است .

اندازه آن ۴۷×۳۴ سانتیمتر میباشد و در هر گره آن ۳۹ رگ وجود دارد (شکل ۴) .

شکاه علوم انسانی

مطالعات

۱۹۷۸